

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO/ 2023 / 17 / ... / 22 augustus 2023

Inzake : ..., bijgestaan door ..., advocaat,

verzoekende partij

Tegen : ... met maatschappelijke zetel te ...

vertegenwoordigd door ..., lokaal coördinator, en ..., voorzitter,
bijgestaan door ..., advocaat,

verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 23 mei 2023 tekent ... namens ...
beroep aan tegen de beslissing van 4 mei 2023 van de tuchtcommissie van de
VZW ... waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is een vastbenoemd personeelslid en tewerkgesteld aan

Met een ter post aangetekende zending van 11 april 2023 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

De aanleiding voor dit tuchtonderzoek zijn de volgende vermeende feiten:

“Vooreerst besloot het schoolbestuur tot de onmiddellijke intrekking van onze eerdere beslissing van 20 februari 2023, zoals formeel opgenomen in de uitspraak van 24 februari 2023, houdende het aan u opgelegde ontslag als tuchtmaatregel.

Vervolgens stellen wij per direct een nieuw tuchtonderzoek in, zoals vermeld in artikel 8 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991, omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, hierna "Het Besluit" genoemd. Reden die aanleiding geeft tot dit tuchtonderzoek betreft erg onrustwekkende informatie die aan onze lokale coördinator T. J. op 31 januari jl. werd medegedeeld door de ouders van O., geboren op ..., zijnde een minderjarige leerling van onze school in ..., waar u werkzaam bent als leraar (coach).

Onmiskenbaar blijkt hieruit dat door u en O. via Whatsapp meerdere persoonlijke berichten werden uitgewisseld met een volkomen ongepaste, grensoverschrijdende inhoud, dewelke bovendien manifest seksueel van aard is. In deze berichten geeft u meermaals aan te verlangen naar een meer dan vriendschappelijk fysiek contact met deze leerling. U bejegt O. in deze gesprekken alsof u met haar reeds een liefdesrelatie heeft, dan wel daarnaar hunkert. Op heden blijkt bovendien dat u deze contacten met haar doorzet, zo werd ons gemeld door de ouders van het meisje. Zij verklaren ons tevens dat er zelfs sprake zou zijn geweest van een poging tot afspraak buiten de schoolmuren, in een sauna (!), wat enkel (ten overvloede) bijdraagt aan de totaal ongepaste teneur van de berichtgeving die ons ter ore valt.

Op 31 maart jl. informeerde het openbaar ministerie (O.M.) ons als school bovendien dat er niet één, maar drie opsporingsonderzoeken lopen tegen uw persoon, telkens voor gelijk(aardig)e feiten. Ook naar twee andere leerlingen toe bestaan er zodoende belastende bezwaren tegen u. Het O.M. stelt letterlijk dat er "belangrijke aanwijzingen zijn dat u deze feiten heeft gepleegd", hetgeen wij als school voor minstens van één van deze leerlingen (Oona) al zeker weten.

Onafgezien van uw strafrechtelijke aansprakelijkheid in deze, is het gegeven dat u beroepshalve in een schoolcontext functioneert, alarmerend. Dit rechtvaardigt o.i. de opstart van een tuchtprocedure."

In dat zelfde schrijven wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat hij met onmiddellijke ingang preventief wordt geschorst en wordt hij opgeroepen voor verhoor.

Het verhoor vindt plaats op 2 mei 2023.

Met een ter post aangetekende zending van 5 mei 2023 wordt aan verzoekende partij de beslissing van de tuchtmaatregel van het ontslag van 4 mei 2023 meegedeeld.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende zending van 25 mei 2023 worden de partijen uitgenodigd voor de zitting.

Met een e-mail van 31 mei 2023 maakt verwerende partij het dossier over.

Met een schrijven van 26 juni 2023 wordt de definitieve zittingsdatum meegedeeld.

Met een e-mail van 7 juli 2023 maakt verwerende partij een verweerschrift over.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroep is binnen de reglementaire voorgeschreven termijn ingediend. Het voldoet aan de overige ontvankelijkheidsvereisten.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de gebreken in de procedure die de beslissende overheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.3. De kamer van beroep merkt op dat een eerdere tuchtbeslissing ingetrokken werd door de tuchtoverheid, zodat die eerdere beslissing (en de toenmalig gevoerde procedure) niet meer het voorwerp uitmaken van deze procedure. Ten aanzien van de huidige tuchtbeslissing wordt de tuchtoverheid ten kwade geduid dat zij nog steeds de correcte procedure niet gevolgd heeft, aangezien de beroepsmogelijkheden niet vermeld werden in de tuchtbeslissing. Dit raakt evenwel niet de nietigheid van de tuchtbeslissing, enkel heeft het als gevolg dat de termijn om in beroep te gaan niet

onmiddellijk begint te lopen. Het personeelslid heeft echter de weg naar de kamer van beroep tijdig gevonden, zodat de rechten van verdediging niet geschonden zijn.

5. Beoordeling door de kamer van beroep

5.1. De kamer van beroep kan niet anders dan vaststellen dat de communicatie die tussen de minderjarige leerlinge van 13 jaar en het personeelslid gevoerd werd, de deontologische grenzen van correct leraarsgedrag in verre mate overschrijden. Niet alleen de gigantische hoeveelheid berichtjes buiten de schoolcontext (ter zitting wordt niet tegengesproken dat het om 2000 berichtjes op 10 dagen tijd zou gaan), maar vooral ook de tekst van enkele van die berichtjes hebben absoluut geen plek in een pedagogische context. Het personeelslid trekt overigens niet in twijfel dat hij te ver is gegaan: hij geeft aan te beseffen dat hij een fout gemaakt heeft die gesanctioneerd dient te worden. Dat die sanctie een ontslag is, acht hij echter disproportioneel. In die zin zijn grieven over het niet-horen van drie leerlingen, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de interferentie met het strafdossier slechts beperkt relevant, daar de feiten op zich niet betwist worden.

5.2. Wat betreft die feiten, creëert het personeelslid een online fantasiewereld waarin, hoewel er niet expliciet over seks wordt gesproken, wel een denkwereld richting een relationele context wordt gecreëerd en zelfs richting seksuele handelingen wordt gecreëerd (samen slapen “*in zo een super groot 2 persoonsbed*”, dicht bij elkaar in een slaapzak kruipen, “*khad gehoopt dat je knuffels kwam stelen en me heel de nacht niet zou loslaten*” ; “*me terug goed vastpakt tegen dat ik wakker wordt*” ; “*ik dan wel niet wil slapen. Dat gaat te leuk zijn*”, “*Zullen we de slaapzakken aan mekaar ritsen?*”,...). Daarbij worden de berichten concreter, meer bepaald het vermelden van locatie/tijdstip waarop het zou gebeuren, met name de bosklassen en hoe dit zou gebeuren (“*we schuiven zo 2 stapelbedden tegen mekaar*”) en het doorsturen van een link zodat de leerlinge een slaapzak kan kopen die aan elkaar geritst kan worden met die van het personeelslid. Er wordt niet tegengesproken dat de tekst van de berichtjes bovendien stevast gepaard ging met emoticons zoals kussende mannetje en paarse duiveltjes, die een online context creëren die ver weg staat van de pedagogische

context, die de tekst van de berichtjes mee kleurt. Bovendien wordt het bepalen van de grens bij de minderjarige leerlinge (13 jaar) gelegd door het personeelslid (*“Ik zou moeten wachten tot jij achttien bent” / “gij zou da nog stiekem doen gij”*). Ook in zijn verweer voor de tuchtoverheid en voor de kamer van beroep blijft het personeelslid opmerken dat de (minderjarige) leerlinge gehoord moet worden omdat zij zelf haar grenzen moet aangeven om te bepalen wat grensoverschrijdend is. Nochtans is het naleven van correct deontologisch gedrag als leraar (wat het eigenlijke voorwerp is van deze procedure) een grens die het personeelslid zelf dient te bewaken. Het is voor de kamer van beroep duidelijk dat dergelijke communicatie ongepast is in de relatie tussen leerlingen en leerkrachten. Niet alleen is die communicatie inhoudelijk ongepast omdat zij duidelijk thuishoort in een relationele en seksuele sfeer die geen plaats heeft in de pedagogische relatie, bovendien is zij ook ronduit gevaarlijk omdat zij te eenvoudig fictie en realiteit kan doen versmelten, en de verantwoordelijkheid om die grens te bewaken net daar legt waar zij niet behoort te liggen, met name bij de minderjarige leerlinge.

5.3. Wat de strafmaat betreft die de tuchtoverheid voor die tuchtrechtelijke inbreuk heeft bepaald (met name het ontslag), kan de kamer van beroep dit niet kennelijk onredelijk vinden. De inbreuk is ernstig, daar de communicatie met de minderjarige leerlinge de grens van het deontologisch toelaatbare gedrag dat verwacht wordt van een leraar in een relatie met een minderjarige leerlinge, verregaand overschrijdt. Dat de inbreuk ernstiger was geweest mocht de fictiewereld ook in realiteit zijn uitgevoerd, neemt niet weg dat ook deze inbreuk nog steeds ernstig is. Dat er tussen de leerlinge en het personeelslid ettelijke communicatie is geweest die wél correct was, neemt niet weg dat de inbreuk ernstig is. Correct gedrag wist incorrect gedrag niet uit. Correct gedrag kan iets zeggen over de context waarin het personeelslid werkt en bijgevolg enige relevantie hebben voor de vraag of een ontslag zich opdringt, maar sowieso wist dat niet uit dat er nog steeds een ernstige deontologische inbreuk voorligt. Dat een politieel onderzoek geen verdere feiten aan het licht bracht, evenals het feit dat deze feiten misschien strafrechtelijke geseponneerd kunnen worden, nemen evenmin weg dat er nog steeds een ernstige deontologische inbreuk voorligt.

5.4. Wat de opgelegde tuchtsanctie van ontslag betreft, begrijpt de kamer van beroep dat het personeelslid gewenst had dat het schoolbestuur met hem in dialoog was gegaan om zijn gedrag te remediëren naar de toekomst toe. Een tuchtprocedure heeft inherent als doel om de rangen weer te sluiten binnen de school, mits schuld en boete. Of de rangen gesloten worden samen met het personeelslid (in de gevallen waar er géén ontslag wordt uitgesproken), of enkel met de rest van het team (in de gevallen waar er wel ontslag wordt uitgesproken), is een inschatting die in eerste instantie door de tuchtoverheid zelf moet worden gemaakt. Uit het dossier blijkt dat het personeelslid nog steeds digitaal contact zoekt met de leerlinge in kwestie (*liken* van berichten op sociale media). Zelfs al gebeurt dit omdat het personeelslid zou inzitten met de geestelijke gezondheid van de leerlinge in kwestie naar aanleiding van dit hele gebeuren (zoals hij tijdens de zitting getuigt, en waar de kamer van beroep geen redenen voor heeft om aan te twijfelen), dan nog begrijpt de kamer van beroep dat de tuchtoverheid daaruit een bezorgdheid put of het personeelslid wel afdoende vat hoe ongepast zijn omgang met de leerlinge was. Wie betrokken is in een tuchtrechtelijke procedure die grensoverschrijdende digitale communicatie als voorwerp heeft en desalniettemin nog steeds beslissingen over (toekomstig) digitaal contact met de leerlinge in kwestie op eigen houtje neemt, zonder daarover te overleggen met zijn werkgever, geeft niet de indruk de tuchtrechtelijke norm voldoende te vatten en willen respecteren. Dat geldt des te meer doordat het personeelslid blijft herhalen dat de leerlinge gehoord moet worden en zelf moet aangeven waar haar grenzen liggen, opdat kan bepaald worden wat grensoverschrijdend gedrag is. Dat is echter geenszins het geval. Het voorwerp van deze tuchtprocedure betreft het deontologisch toelaatbaar gedrag van een leerkracht. Het is aan het personeelslid zelf om zijn eigen gedrag te bewaken ten aanzien van de tuchtrechtelijke norm, en bij twijfel contact op te nemen met zijn werkgever om na te gaan welk gedrag gepast is op school. Het is niet de verantwoordelijkheid van de leerlinge in kwestie om zelf aan te moeten geven waar het deontologisch toelaatbare gedrag van haar leerkracht zich situeert. Dat geldt in elke school zo, maar dat geldt des te meer voor de school in kwestie die qua pedagogische methode uitgaat van een informeler contact tussen leerling en leraar waarbij de leraar veeleer als “coach” fungeert en waar het niet ongebruikelijk is dat leerlingen en leraren elkaars telefoonnummer hebben. In een dergelijke school is het voor het schoolbestuur juist des te belangrijker om leraren tewerk te stellen die haarscherp aanvoelen waar de grens ligt tussen informeel en ongepast contact. Het

personeelslid was reeds gemeld dat hij zijn communicatiestijl diende te bewaken, en desondanks vonden de feiten nog steeds plaats. In het licht van het voorgaande begrijpt de kamer van beroep dat de tuchtoverheid oordeelde dat die inbreuk tot een onherstelbare breuk heeft geleid, en dat – zelfs los van die onherstelbare breuk – de inbreuk sowieso dermate ernstig was dat enkel een ontslag nog in een proportionele relatie tot de feiten stond.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 april 2019 waarbij de heer Kurt Willems wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 22 augustus 2023;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Artikel 1 (met unanimiteit):

De kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs bevestigt de tuchtmaatregel van het ontslag.

Aldus uitgesproken te Brussel op 22 augustus 2023.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Kurt Willems, voorzitter;

Mevrouwen Isabeau Evens en Suzy Sterck en de heer Stefaan Samaey, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw Ann Huybrechts en de heren Marc Borremans en Joeri Meynen, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen De Bleeckere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

Secretaris,
Karen De Bleeckere

Voorzitter,
Kurt Willems